

To bylo tak

Karel, Prcek a Faraon

Lezu zhrubapatnáct let a o jedné slunné jarní sobotě jsem zase vyrazil do skal. Ne klasicky s naší lezeckou partou, ale se třemi nováčky z okolí mého bydliště. Tedy s Davidem, Karlem, Jirkou zvaným Prcek a Pavlou.

Vybral jsem nedaleký Kokořín, přesněji řečeno Skály na Romanově, což se mi jevilo jako ideální místo pro náš metodický den bez čumilů a zároveň bez závratných výšek.

Po krátkém bloudění jsme konečně dorazili k Faraonovi a hned hurá do sedáků. Padaly „extrémy“ jako Kamínek, Oblázek a pod., cca 1. – 4. stupeň obtížnosti, a vše šlo jako na drátku. Až na Prcka. Ten už lezl zhruba půl roku a se svým svalovým fondem (z posilovny) neměl problémy přelézt v silovém terénu i cesty 7b, takže se mu to zdálo trochu málo. Žadonil tedy o něco těžšího a delšího a neskrytě přitom pošilhával po Faraonovi, zhruba 15 m vysoké ústřední věži oblasti. Řekl jsem mu, že nejlehčí cestou je tam údolka za „šest“ a že se mi zdá mírně mokrá. Prcek si věž důkladně prohlédl, řekl, že cesta je suchá a že si to „vytáhne“. Nebránil jsem mu. Leze přece „sedmy“, proč by to nezkusil. Navíc jsou tam tři kruhy, o život nejde. Prcek se tedy navázal a jelikož jsem se zrovna předváděl před Pavlou na jakési „čtyřce“ na Oblázek, přizval k jištění Karla. Nutno podotknout, že ten byl ve skalách poprvé a jištění neviděl ani z rychlíku.

No a co!? V době moderních jisticích pomůcek se přece nemůže nic stát. Prcek mu namotal lano do osmy na sedáku, položil jeho ruce tam, kde mají být, a se slovy: „Kdybych padal, tak drž!“, se vydal vzhůru k vrcholu. Za chvíli měl cvaklé všechny tři kruhy a chystal se k poslednímu výšvihu. Z vedlejší věže jsem sledoval, jak se jeho ruce objevily na kulatém vrcholu a šmátraly po něčem, za co by se dalo z nejistých osolených stupů zvednout. Zhruba po pěti minutách jsem si uvědomil, že rajbasy nejsou jeho nejsilnější stránkou a že bude mít s výlezem asi problém. Zeptal jsem se, jestli se může vrátit do lepších stupů, aby si trochu odfouknul, ale odvětil, že ne a že to musí pustit. Při dalším pokusu jsem slyšel

už jen cinkot karabin a Prcek bez varování opustil rajbas. Trochu mne překvapilo, že dost hluboko. Místo pětimetrového zhoupnutí prásknul dobrou „desítku“ a Prcek se houpal dva metry nad zemí.

Rychle jsem slanil a jal se zjišťovat, co se stalo. Prcek mírně rozklepaný a s drobnými odřeninami už seděl a byl celkem v pohodě. Zato Karel vypadal poněkud hůře. Jeho dlaně začínaly dostávat jakousi růžovou barvu a výraz v jeho tváři prozrazoval, že mu není zrovna do smíchu. Po chvíli se mu ruce proměnily v jeden velký puchýř a ke slovu přišla zase jednou lékárníčka, vždy odpočívající na dně batohu. Při obvazování jsem ho opatrně zpovídal, co že se to vlastně stalo. Celkem bez váhání přiznal, že Prcka moc nesledoval, protože ho bolelo za krkem, a když najednou ucítil prudký tah lana, lekl se a vši silou ho oběma rukama pevně sevřel. Ke své smůle však před osmou (směrem k prvolezci). Že to dopadlo tak, jak to dopadlo, může Prcek děkovat jen Karlovu „dobrému stisku“, nízkému pádovému faktoru (3 kruhy), pánubohu a mé blbosti.

Na závěr už jen dodávám, že asi po půl hodině jsem si cestu dolezl a Karel se zavázanýma rukama ji bez větších potíží vylezl za mnou. Z této příhody vyplývají dvě věci: Já budu příště opatrnější v udělování důvěry a z Karla je dnes zkušený jistič.

Radek Duda

To jsme zase jednou

vyrazili zmáknout nějaký ten „prváč“ do Skaláčku. Tentokrát mě zaujala „krásná“, zarostlá spára na Dvojvěží v Malebném údolí. Milda nad mým projektem ohrnoval nos a nenechal se do něj přemluvit ani po mých pochvalných argumentech. „Ta až se vypucuje, tak to bude bomba.“ Taký že byla. A jaká!

Zatímco já si mlel stále svou, Milouš nastoupil do stěny za rohem a jal se osazovat kruh. Já se s nadšením čističe Viktora vrhnul do zahliněné spáry. Dařilo se. Rychlostí mosteckého velkorypadla jsem se prohrabával směrem k vrcholu. Za žábu vloženou do hlíny jsem zrovna udělal těžší krok a pak to přišlo!

Z nitra spáry, v úrovni obličeje, se objevila první, pak druhá a třetí vos. Trošku se vykloním a s hrůzou zjišťuji, že jsem hrábnul do vosího hnízda. Takovou